

Аналіз механізму економічної реалізації відносин власності в авіатранспортному підприємстві акціонерного типу

В статті проаналізований процес реалізації акціонерної власності, який охоплює всі стадії відтворювального процесу – виробництво, обмін, розподіл, споживання. Докладний шлях механізму економічної реалізації відносин власності ми представили у вигляді послідовності й розподілили їх відповідно до етапів. Механізм економічної реалізації відносин власності був нами розроблений для ідентифікації в трансформаційній економіці найбільш конфліктної стадії реалізації власності – у сфері розподілу.

Постановка проблеми у загальному виді. Її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями . На даний час велика кількість малих і фінансово малоспроможних авіакомпаній України, принципово не в змозі не тільки витримати конкурентну боротьбу зі світовими гігантами, а і витримати свою конкурентоспроможність на внутрішньому ринку України. Зважаючи на те, що Україною продекларовано політику поступового входження до Європейського Співтовариства можна чітко визначити цілі і завдання політики України у сфері розвитку свого власного ринку перевезень.

Головною довготерміноювою ціллю є створення конкурентоспроможного національного авіаперевізника, або декількох авіаперевізників здатних у перспективі ефективно конкурувати на міжнародному і внутрішньому ринках авіаційних перевезень, найвірогідніше у складі одного із світових авіаційних альянсів і в режимі „відкритого неба”.

Оскільки сьогодні жодна з авіакомпаній України не може задовольнити таких вимог планується у середньостроковий і короткостроковий період забезпечувати підтримання жорсткого паритету частоти руху і ємності на міжнародних авіаційних маршрутах між призначеними українськими перевізниками та авіаперевізниками інших країн у відповідності до вище укладених і діючих міжурядових угод. Однак такий стан речей не може існувати довго. Вже сьогодні багато Європейських країн, все наполегливіше піднімають питання про повну лібералізацію повітряного руху між Україною і Європейськими країнами.

Актуальністю обраної теми є те, що створення нових організаційних форм в державному секторі економіки здебільшого не змінює змісту функціонування підприємства. Тому становлення нових організаційно-правових форм мало що може дати, якщо взаємовідношення приватизованих (акціонерних) авіаційних

підприємств з державою, а також відносини в самому підприємстві не будуть новими по своєму змісту. Найближчим часом прогнозується ріст корпоративних поглинань на пострадянському просторі. Для того щоб зупинити цей процес необхідно внести значні зміни в Кримінальний кодекс, а також у Законодавство України та інших країн постіндустріального простору. Необхідно підвищити якість корпоративного управління і бізнес - культури, а також необхідно ввести чіткі правила на ринку, які знижували б адміністративні бар'єри й захищали права власників. Якщо ці зміни будуть прийняті, то вони посприяють більшій прозорості в діяльності держави як кредитора в справах про банкрутство й розвиток досудових врегулювань корпоративних суперечок.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми У своїй науковій роботі Булатов А.Н. "Методичні інструменти комплексної оцінки економічної ефективності корпоративного управління на промислових підприємствах" розробив модель оцінювання ефективності корпоративного управління на основі методу розрахунку ринкової вартості корпорації.

В свою чергу, у своїй дисертації на тему "Удосконалення механізму управління власністю промислових корпорацій" Дроздов С.А. аналізував методологію управління об'єктами корпоративної власності, та розрахував ефективність управління власності в інтересах корпорації. Але механізм економічної реалізації відносин власності в авіапідприємствах акціонерного типу не був розроблений раніше.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми Для досягнення ефективності функціонування корпорації керівництву необхідно зрозуміти глибинну сутність цілей зацікавлених сторін намагатися якнайкраще узгодити їхні інтереси. Це складні завдання, оскільки між різними групами учасників корпоративних відносин виникають цільові конфлікти. Управління процесами розв'язання цих конфліктів має бути одним із головних завдань функціонування корпорації.

Процес реалізації акціонерної власності охоплює всі стадії відтворювального процесу – виробництво, обмін, розподіл, споживання. У зв'язку з тим, що в процесі виробництва створюються матеріальні блага - у результаті з'єднання праці з умовами його здійснення, зміст і результати розвитку виробництва являють собою вихідний щабель реалізації акціонерної власності.

У трансформаційній економіці найбільш конфліктною стадією реалізації власності стає сфера розподілу. Несправедливий розподіл доходів від використання власності здатний повністю зруйнувати й співробітництво акціонерів. У зв'язку із цим особливе місце в розподільному механізмі мають такі економічні форми реалізації власності, як заробітна плата найманих робітників і прибуток акціонерів. Отже, механізм реалізації власності необхідний для чіткого подання організаційної й економічної ефективності відносинами власності.

Основний розділ полягає в аналізі механізму економічної реалізації

відносин власності. Для цього ми розглянули й проаналізували головні сектори механізму економічної реалізації власності. Сектори ми розділили, відповідно до їхніх характеристик: на фінансовий і не фінансовий. Це необхідно для чіткого подання організаційної й економічної ефективності.

Для фінансового сектору об'єктивною оцінкою діяльності корпорації є його фінансові показники, серед яких:

- 1) Максимізація ринкової вартості фірми;
- 2) Підвищення ліквідності активів;
- 3) Збільшення обсягів реалізації;
- 4) Мінімізація витрат;
- 5) Збільшення власних коштів корпорації;
- 6) Забезпечення рентабельної діяльності та ін.

Нефінансовий сектор розглядає стабільність, ефективність роботи органів управління корпорації, як фактор. Що має не менше, а нерідко навіть і більше значення, ніж фінансові показники.

Економічна реалізація відносин акціонерної власності пов'язана із присвоєнням доходу як результату даного виду підприємництва. Суб'єктами присвоєння не тільки необхідного, але й прибавочного продукту є функціональні власники як учасники відносин присвоєння акціонерного капіталу. Таким чином, акціонерна власність являє собою відносини колективно-приватного присвоєння матеріальних і фінансових активів, спрямовані на оптимізацію витрат і здійснення високоприбуткової підприємницької діяльності.

Докладний шлях механізму економічної реалізації відносин власності ми представили у вигляді послідовності й розподілили їх відповідно до етапів.

1. Існує певний вид праці, що виконують наймані робітники в корпорації. Наймана праця - це праця найманого робітника корпорації, власником якого він не є, що працює за договором наймання.

2. Праця найманих робітників іде на продуктивність певного товару або ряду товарів корпорації, що має споживчу вартість, вироблених для продажу або обміну. Від продуктивності корпорації ми одержуємо певний товар, що передаємо контрагентам на основі раніше підписаного контракту (у нашому випадку контрагенти являють собою осіб, що прийняли зобов'язання за договором, при цьому кожна зі сторін у договорі по відношенню друг до друга, тобто корпорація й контрагенти), які, у свою чергу мають право його продати і/ або продати права на його власність.

3. У результаті продажу товару і/ або продажу права на його власність, ми одержуємо дохід. Звичайно, це сума, що корпорація одержала як нагороду за зусилля (наприклад, заробіток або торговельний прибуток) або як дохід на капіталовкладення (наприклад, рента або відсоток), але в запропонованій нами схемі економічної реалізації власності це доходи, одержані в сфері матеріального виробництва, тобто це економічна вигода в грошовій або натуральній формі, що враховує у випадку можливості її оцінки й у тій мірі, у якій таку вигоду можна оцінити. Дохід ми розподіляємо між трьома складовими:

